

[Boeck-Hansen.]

kere. Man er gaaet saa vidt, at man uddanner ufaglærte til at være Maskinarbejdere. Hvis de gik tilbage igen, vilde Sagen være meget lettere. Nej, det er vist alligevel ikke der, Skoen trykker; mon det alligevel ikke er, fordi der er blevet uddannet saa faa Haandværkere i Forhold til ufaglærte? Der tror jeg i Virkeligheden Fejlen ligger. Men det er ikke noget at behjæde mig, jeg har virkelig ikke blandet mig videre i den Sag. Jeg tror, man vilde kunne faa det ordnet bl. a. gennem Foranstaltninger med Hensyn til Lærlingeforholdene. Det at gøre Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse til en Opsamlingskasse er uheldigt, jeg kan huske, at allerede afdøde Lyngsø var meget ked af den Ordning, og den har ogsaa vist sig at være uheldig.

Nu oplyser den højtærede Minister, at Kontingentet er steget 50 pCt. Jeg er ikke helt klar over — det var det samlede Kontingent —, hvordan Kontingentet opkræves, om det opkræves procentvis efter Lønningerne. Naar Lønningerne er steget, er det ikke underligt, at Kontingentet ogsaa er steget, og hvis Medlemsantallet er steget stærkt, er det ikke underligt, at det samlede Kontingent ogsaa er steget stærkt. Jeg synes ogsaa, at et Kontingent paa 4 Kr. om Ugen er et højt Kontingent, selv om det naturligvis ikke har noget som helst med Virkeligheden at gøre, at mange Arbejdsmænd skulde tjene under 100 Kr. om Ugen — det er der meget faa Arbejdsmænd der gør, jeg ved slet ikke, hvem det er, der gør det. Det er der slet ikke Tale om. Men det er en meget uheldig Ordning, og det er navnlig uheldigt, fordi man overhovedet ikke kan skaffe de paagældende i Arbejde. Det er der, Vanskelighederne ligger. Vi kan ikke faa de Mennesker i Arbejde, hvis der ikke er en bedre Fordeling mellem ufaglærte og faglærte, end der er i Øjeblikket.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Gustav Pedersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 17 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 322 af 24. Juli 1942 om kommunale Beskæftigelsesudvalg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4745; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3436).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Horn: Det Lovforslag, der nu er til Behandling, har sin Oprindelse i 1940-Loven om beskæftigelsesfremmende Foranstaltninger og Arbejdsanvisning i Landkommuner og den Betænkning, som den Kommission eller det Udvalg fremsatte, som arbejdede med Ændringer af hele vor sociale Lovgivning. Det er givet, at de Erfaringer, som man byggede denne Lov om Beskæftigelsesudvalg paa, var ret begrænsede, og det er rimeligt, at en Revision nu finder Sted, saadan som det er foreslaaet af den højtærede Arbejdsminister.

Med hele det fantastiske Kontrolapparat, som Arbejdsanvisningen er svulmet op til, de Masser af Penge, der maa ofres paa dette Kontrolapparat, og den Tid, der medgaar til det, som ogsaa kan maales i Penge, tror jeg egentlig, efter de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Sønderup fremsatte, at det er i højeste Grad rimeligt, at man søger at faa en Forenkling, for hele denne dobbelte Form for Kontrol maa dog vistnok siges at være uheldig. Der er jo ikke alene Spørgsmaal om den Irritation, der har været, naar det har været paalagt 3 Mands Udvalget personligt at gaa hen og se efter i Posen, hvordan det saa ud. Det er jo nemlig ikke ualmindeligt det Tilfælde, som jeg for nogen Tid siden fik forebragt i en Landkommune — jeg kender noget lignende hjemme fra min Egn. —, at en Mand sagde til mig: er det dog ikke lige haardt nok, at om Formiddagen ses 3 Mands Udvalgets Bil holde uden for vort Kontrolsted, medens Udvalget ser, hvad der foregaar, og om Eftermiddagen ses Amtsanvisningskontorets Bil holde udenfor, medens Kontoret ser, hvad der egentlig foregaar. Jeg kan daarligt tro, at det ærede Medlem Hr. Sønderup med den Indstilling han har over for Økonomi, kan gøre sig til Talsmand for, at man skal opretholde en saadan Ordning. Den er ganske overflødig.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup og jeg, som begge i Særdeleshed kender Forholdene i Landkommunerne, ved jo, at For-